

від українських чоловічих і жіночих імен, прізвищ, імен по батькові до варіантів імен, іношомовних імен, прізвищ, імен-символів тощо.

Найактивнішими антропомоделями є «ім'я» та «варіанти імен – деривати». Значно рідше у своїй творчості письменниці послуговуються антропомоделями: «ім'я + прізвище», «прізвище + ім'я + ім'я по батькові», «андронім», «ім'я + ім'я по батькові», «ім'я – інонаціональний компонент», «соціально зумовлена форма імені», «антропонім-символ». Найвиразнішими стилістичними функціями розглянутих антропонімів є характеризувальна та функція змалювання міжособистісних стосунків. Слід також зазначити, що авторки дуже ретельно добирають ВН для героїв своїх творів, враховуючи при цьому як їхню етимологію, так і семантику, що сприяє більш реалістичному зображенню традицій і звичаїв регіону, представниками якого є герої творів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бакум З. П. Антропоніми у мові творів Марії Матіос / Зінаїда Павлівна Бакум // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2010. – № XII. – С. 197 – 200.
2. Белей Л. О. Нова українська літературно-художня антропонімія: проблеми теорії та історії / Л. О. Белей // Ужгород, 2002. – С. 3 – 5.
3. Бичик Г. Способи номінації та функціонування власних імен у серії романів Ерін Хантер «Воїни» / Ганна Бичик // Серія філологічні науки. – 1989. – №5. – С. 338 – 341.
4. Калинкин В. М. Поэтика имени / В. М. Калинкин // – Донецк, 1999. – 408 с.
5. Карпенко М. В. Ономастика в художественной литературе / М. В. Карпенко // Ономастика. Проблемы и методы. – М., 1976. – С. 24 – 138.
6. Ліщинська Г. Д. Прізвиська мешканців Івано-Франківщини, що вказують на професію чи заняття людини / Г. Д. Ліщинська // Українська мова у XXI столітті: традиції і новаторство. Всеукраїнський лінгвістичний форум молодих учених: тези доп. – К., 2010. – С. 25.
7. Мацько Л. І. Стилістика української мови : Підручник / [за заг. ред. Л. І. Мацько] – К., 2003. – 462 с.
8. Сколєздря О. Літературно-художня ономастика як предмет дослідження у вищій школі / Олеся Сколєздря // Вісник Львівського університету. Серія філологія. – 2010. – С. 355 – 360.
9. Українська мова : енциклопедія / [за ред. І. В. Муромцева]. – К., 2011. – 400 с.
10. ММ – М. Матіос, ЕК – С. Кононенко, СМ – С. Майданська, ТЗ – Т. Зарівна.

У статті розглянуто антропомоделі, які представлені у творчому доробку М. Матіос, С. Кононенко, С. Майданської та Т. Зарівної, встановлено стилістичне наповнення власних назв, проілюстровано способи введення отвітів у канву художнього твору.

Ключові слова: власна назва, антропомодель, архаїчні антропоніми, інонаціональні антропоніми, андроніми, характеризувальна функція.

In this paper anthropomodels are observed, which are represented in the literary works of M. Matios, Y. Kononenko, S. Maydanska and T. Zariyva. Stylistic content of proper names in the fiction work are illustrated.

Key words: proper name, anthropomodel, archaic names, international names, andronym, characterizing function.

Марія Наливайко
(Тернопіль)

УДК 81'373.2(477.83)

МАТЕРІАЛИ ДО «СЛОВНИКА ПРІЗВИСК ЖИТЕЛІВ ЛЬВІВЩИНИ»

Власні назви людей загальною, а неофіційні найменування осіб зокрема, посідають важливе місце в лексичному складі мови. Адже антропоніміка є невичерпним джерелом для вивчення і мови, і культури конкретного народу. Створення власного імені (офіційного та неофіційного) є одним із різновидів кодування історично-культурної інформації, у якому відображено об'єктивне та суб'єктивне, мовне і позамовне. У побуті українців для ідентифікації особи використовуються різні види антропонімів. Важливою проблемою є чітке визначення компонентів, які творять неофіційну систему іменування. Неофіційно-